

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 67 0 Пс 123059 21 Рев
Бања Лука, 18.3.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Типе, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Р.е.и.1. В.Н., СА, USA, кога заступа А.М., адвокат из С., против туженог С. d.o.o. П., ради утврђивања повреде права на жиг, вриједност спора 50.100,00 КМ, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Вишег привредног суда у Бањој Луци број 67 0 Пс 123059 21 Пж од 6.8.2021. године, на сједници одржаној 18.3.2022. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног привредног суда у Приједору број 67 0 Пс 123059 17 Пс од 22.2.2021. године, утврђено је да је тужени покушајем увоза и стављањем у промет производа Р.3. од 50 ml и то 576 комада парфема привремено задржаних по Рјешењу Управе БиХ, Сектор за царине број од 17.5.2017. године, повриједио регистроване жигове тужитеља број: BAZR..., BAZR..., BAZR..., BAZR ..., BAZR, BAZR ...; забрањено је туженом даље вршење свих радњи којима се чини повреда тих жига тужитеља, а посебно увоз, извоз и стављање у промет производа наведених у ставу 1. изреке пресуде; одређено је уништење производа наведених у ставу 1. изреке, о трошку туженог; обавезан је тужени да сноси све трошкове задржавања и складиштења предметне робе и то од дана доношења рјешења о прекиду царинског поступка и задржавању робе, под пријетњом принудног извршења; обавезан је тужени да тужитељу достави комплетне податке о пошиљаоцу робе наведене у ставу 1. изреке; и одређена је објава те пресуде о трошку туженог у једном дневном листу који се дистрибуише на територији БиХ, под пријетњом принудног извршења; и обавезан је тужени да тужитељу накнади трошкове поступка у износу од 5.211,65 КМ, а преко овог износа је захтјев одбијен као неоснован.

Другостепеном пресудом Вишег привредног суда у Бањој Луци број 67 0 Пс 123059 21 Пж од 6.8.2021. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена и одбијени су захтјеви тужитеља и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужени ревизијом побија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење, уз обавезу тужитеља да туженом накнади трошкове поступка.

Тужитељ у одговору на ревизију предлаже да се ревизија одбије и да се тужени обавезе да му накнади трошкове састава одговора на ревизију у износу од 1.099,80 КМ.

Ревизија није основана.

Тужитељ захтјевом у тужби тражи да се утврди да је тужени, покушајем увоза и стављањем у промет 576 комада производа – парфема, ближе означених у изреци првостепене пресуде, повриједио регистроване жигове тужитеља; да се туженом забрани даље вршење свих радњи којима се чине те повреде, а посебно увоз, извоз и стављање у промет наведених производа; да суд одреди њихово уништење о трошку туженог, уз обавезу туженог да сноси трошкове складиштења и задржавања наведене робе, од дана доношења рјешења о прекиду царинског поступка и задржавању робе; да се обавезе тужени да тужитељу достави комплетне податке о пошљаоцу робе; и да одреди објаву пресуде о трошку туженог у једном дневном листу који се се дистрибуише на територији БиХ; те да се обавезе тужени да тужитељу накнади трошкове поступка.

Расправљајући о овако постављеном тужбеном захтјеву првостепени суд је на основу проведених доказа утврдио: да је тужитељ носилац права – регистрованог жига под бројевима означеним у изреци првостепене пресуде; да је тужени покушао да увезе у БиХ и стави у промет 576 комада кривотворених парфема пакованих у кутијама, чији је изглед сличан изгледу кутија са жигом тужитеља; да је предметну робу Управа БиХ, Сектор за царине пронашла приликом увоза роба и да је привремено одузела робе због сумње да се њеним увозом повријеђује жиг тужитеља, о чему је обавијестила овлашћеног заступника носиоца повријеђеног права и дистрибутера тужитељевих производа И. д.о.о С.; да је контролом узорака задржане робе, овлашћени представник тужитеља нашао да је у питању кривотворена роба; и да је тужитељ тужбу у овој правној ствари поднио 22.6.2017. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је позивом на одредбе члана 49. и 80. Закона о жигу („Службени гласник БиХ“, број 53/10, даље: ЗЖ), усвојио тужбени захтјев као у изреци пресуде. Према становишту тога суда, цијенећи изглед кутија производа тужитеља и производа туженог приказан на фотографијама, исте се не разликују - у битном, те да, не само да је ознака жига производа туженог истовјетна жигу тужитеља, већ да и ознака назива производа (Р.3.), у толикој мјери сличи заштићеном називу производа тужитеља, да визуелно може доћи до забуне и изазивања асоцијације, да је ријеч о производу тужитеља. Из ових разлога и имајући у виду да је код оцјене повреде заштићеног права, релевантна пажња просјечног учесника у промету (а не нарочита пажња), исти суд је закључио да у конкретном случају постоји неовлаштено опонашање/подражавање регистрованог права тужитеља на жиг, јер се ради о роби исте врсте, са заштићеном ознаком тужитеља и истовјетном ознаком туженог, која је у тој мјери морфолошки слична заштићеној ознаци тужитеља да се, у комбинацији са обликом слова и распоредом ријечи, ради о очигледној сличности, да просјечан потрошач разлику између производа тужитеља и туженог не може уочити без нарочите пажње.

Другостепени суд је прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, па је жалбу туженог одбио и првостепену пресуду потврдио.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита.

Законом о индустријском власништву у Босни и Херцеговини („Службени гласник БиХ“ број 3/02 и 29/02, даље: ЗИВ БиХ), уређује се стицање, садржај и заштита права индустријског власништва: патената, робних и услужних жигова, индустријског дизајна и географске ознаке (члан 1. овог закона). Знак који је подобан за разликовање роба, односно услуга штити се жигом (члан 2. истог закона). Одредба члана 86. наведеног закона прописује забрану кориштења не само истог, него и сличног знака.

Кршењем права индустријског власништва у смислу одредбе члана 137. ЗИВ БиХ сматра се свако неовлаштено кориштење заштићеног проналаска, облика производа или његовог дијела у производњи или привредном промету, односно заштићеног знака или географске ознаке у привредном промету или неовлаштено располагање са патентом, индустријским дизајном или географском ознаком. Према ставу 2. овог члана повредом индустријског дизајна, жига или географске ознаке, сматра се и њихово подражавање. Подражавање у смислу става 3. овог члана, постоји, ако просјечан купац робе односно просјечан корисник услуге, може уочити разлику само ако обрати нарочиту пажњу, односно ако жиг или знак представља превод или транскрипцију знака.

Жиг је право којим се штити знак који у привредном промету служи за разликовање робе, односно услуга једног физичког или правног лица од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица (члан 1. став 2. ЗЖ). Према ставу 3. истог члана, пријављени и регистrirани жиг представља самостално имовинско добро и своје носиоцу даје искључива права предвиђена овим законом који се, сагласно ставу 4. овог члана, примјењује и на жигове који су међународно регистrirани за територију Босне и Херцеговине. Искључива права носиоца жига предвиђена су у члану 49. ЗЖ, а правна заштита, у случају повреде жига или права из пријаве жига, прописана је одредбом члана 80. истог закона.

Из утврђења нижестепених судова произлази да је тужитељ регистровао право жига: Р.1 под бројем ..., са датумом регистрације од 19.4.2001. године која траје до 1.3.2022. године; право жига Р.1 под бројем ..., са датумом регистрације од 14.2.2001. године која је трајала до 23.1.2020. године; право жига Р.1 под бројем ..., са датумом регистрације од 11.12.2002. године која је трајала до 29.5.2018. године; те право жига Р.2. под бројем ..., са датумом регистрације од 19.4.2001. године која је трајала до 22.1.2020. године; право жига Р.2. под бројем ..., са датумом регистрације од 19.4.2001. године која је трајала до 6.4.2020. године; и право жига В. под бројем ..., са датумом регистрације од 19.4.2001. године која је трајала до 25.12.2018. године. Према фотографијама оригиналног производа тужитеља (уложеним у списе предмета), заштићени жиг Р.1 се састоји: од ријечи (којим је означе назив производа), од комбинације боја: црна и златна и фигуративног знака, како је приказано у Потврдама о регистрацији предметног жига и да је тај жиг, који опонаша тужени, заштићен у складу са Законом, док су производи које је тужени покушао увести у БиХ, означени кривотвореним жигом тужитеља, бијеле боје, на црној подлози, испод којег је великим словима, бијеле боје, назначено Р.1.

Непосредним осматрањем кутија (амбалаже) у којим тужитељ и тужени пакују своје производе – парфеме, нижестепени судови су утврдили: да, не само да је ознака

жига на производу туженог истовјетна заштићеном жигу тужитеља, него да је и ознака назива производа туженог Р.3., у великој мјери слична заштићеном називу производа тужитеља Р.1. Стога, с обзиром на свеукупност паковања производа туженог, које у потпуности опонаша паковање производа тужитеља: у погледу једнаког распореда ознака, облика лога, облика и величине слова, визуелно – врло лако може доћи до забуне и изазивање асоцијације да се ради о производу тужитеља.

У овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су имали довољан основ за закључак, да просјечни потрошачи могу бити доведени у заблуду изазивањем визуелног ефекта који произлази из истовјетности назива производа и сличности елемената садржаних у заштићеном жигу тужитеља, за производ туженог истог назива и садржаја, који код потрошача може утицати на изазивање асоцијације на парфем Р.1, која робна марка (brand) производа тужитеља, је општепозната на свјетском тржишту, који ефекти, у други план стављају све друге елементе садржане у знаку тужитеља и туженог, за наведени производ. На тај начин, код купаца се ствара увјерење, да је производ туженог, произведен и контролисан по стандардима тужитеља, као производ свјетски – познатог произвођача, за робе сврстане према „Међународној класификацији робе...“ „за класе“ – које су за предметни производ тужитеља означене у Потврдама о регистрацији издатим од стране Института ...БиХ.

Према томе, у конкретном случају, постоји неовлаштенно опонашање регистраног – искључивог права тужитеља на жиг, јер се ради о производу исте намјене, са комбинацијом боја (за што је, с обзиром на напријед наведено, без значаја околност да боје у оба производа нису исте), која сличност је у толикој мјери очигледна, да купац разлике између производима тужитеља и туженог, не може уочити са пажњом просјечног потрошача, чиме се услед опонашања производа тужитеља може довести у забуну при избору заштићеног Р.1. производа тужитеља.

Супротно наводима ревизије, другостепени суд је оцијенио жалбени приговор у погледу означене вриједности предмета спора наводећи, да је без основа истицање туженог, да се у конкретном случају вриједност спора имала одредити према вриједности предметног производа, којим је повријеђено право тужитеља. Зато, и из разлога што се овдје ради о неновчаном потраживању (о заштити повријеђеног права), и по оцјени овога суда, за означавање вриједност предмета спора је без правног значаја вриједност производа, како се неосновано наводи у ревизији. Из истих разлога, приговор ревидента да је другостепени суд, неприхватњем навода жалбе у том правцу починио повреду одредбе члана 321. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), није основан.

Тужба тужитеља, садржи елементарне прописане одредбом члана 53. ЗПП, у вези са чланом 80. ЗЖ, који прописује садржај тужбеног захтјева у овој врсти спора, а с тим у вези је и изрека првостепене пресуде разумљива, па није било основа за враћање тужбе на исправку и допуну, како се неосновано тврди у ревизији. Посљедично томе, наводи ревизије да је побијана пресуда захваћена повредама одредаба чланова 334. став 2. и 336. ЗПП, указују се неоснованим.

Из стања списка у овом предмету произлази, да ознаке BAZR ..., представља број националне регистрације производа за територију БиХ (какав случај је и са осталим BAZR ознакама, садржаним у изреци првостепене пресуде). Код оваквог стања ствари и чињенице да је захтјев тужитеља постављен у складу са поменутиим законским

одредбама, чији саставни дио је, с разлогом и наведени број регистрације предметног (заштићеног) производа тужитеља, ревизиони наводи да су нижестепени судови усвајањем тако постављеног (према тврдњи ревидента, неразумљивог) захтјева, починили повреде наведених одредби ЗПП, не могу се прихватити основаним.

С обзиром на разлоге садржане у образложењу ове пресуде, остали наводи ревизије, нису од значаја за законитост и правилност побијане пресуде.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 248. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтјев тужитеља за накнаду трошкова састава одговора на ревизију у износу од 1.099,80 КМ, јер исти у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП, не представља неопходну радњу у поступку која је утицала на одлуку по ревизији.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић